

2

Αἴτησις Νικολάου Σαγρέδου ἐπὶ δίκης τινός.

Τῇ 7 Φεβρουαρίου 1348 ἐδημοσιεύθη ἀπόφασις ἐπὶ τινος διαφορᾶς διανομῆς κτημάτων τοῦ χωρίου Σκαλάβη ἀνήκοντος εἰς τὴν κοινότητα καὶ τοῦ τιμαρίου τοῦ Μάρκου Γραδόνικου καὶ τοῦ Μιχαὴλ Κορνάρου, ὑπὸ τοῦ τότε δουκὸς Μαρίνου Γριμάνη καὶ τῶν συμβούλων του, ὑπὲρ τῆς κοινότητος. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῆς ἀποφάσεως ταύτης παρουσιάσθη τριγωνμία, ἥτοι ἰδίαν γνώμην εἶχεν ὁ δούξ Μαρίνος Γριμάνης, ἰδίαν ὁ Μάρκος Λαμολίνος καὶ ἰδίαν ὁ Μαρίνος Μοροζίνης σύμβουλοι. Ἐνεκα τούτου κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπεβλήθη ἔφεσις εἰς Βενετίαν καὶ τὸ ἐκεῖ δικαστήριον διέταξεν, ὅπως ὁ μέλλων νὰ μεταβῇ τότε εἰς Κρήτην σύμβουλος Δονάτος Γριόνης, ἀποφασίσῃ ἀφ' οὗ ἤκουε τὰς γνώμας ταύτας. Ἐὰν δὲ καὶ οὗτος δὲν ἤθελε συμφωνήσῃ, ἡ ὑπόθεσις θὰ παρεπέμπετο εἰς τὸ συμβούλιον τῶν παρακλήτων. Ταῦτα ὅμως δὲν ἐξετελέσθησαν, διότι ὁ εἰρημένος Δονάτος δὲν ἦλθεν ἐγκαίρως, ἀλλ' ἦλθον συγχρόνως ὁ νέος δούξ καὶ οἱ νέοι σύμβουλοι, οἱ δὲ ἐκδόσαντες τὴν ἀπόφασιν εἶχον ἤδη ἀναχωρήσει καὶ ἡ διανομὴ παρέμεινεν ἐκκρεμῆς, πρὸς βλάβην τοῦ εἰρημένου Ν. Σαγρέδου ὅστις εἶχεν εἰς μίσθωσιν τὸ χωρίον Σκαλάβη παρὰ τῆς κοινότητος καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐπλήρωνεν ἐτησίως 325 ὑπέρπυρα, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ὠφέλειαν. Ἡ διανομὴ ὅμως αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ νέου δουκὸς ἔνεκα τῆς συγγενείας του μετὰ τοῦ Μάρκου Γραδόνικου, τοῦ δὲ ἑτέρου τῶν συμβούλων Ἰωάννου Βενεδείκτου, ἔνεκεν ἀσθενείας, μὴ δυναμένου νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς συνεδριάσεις. Διὸ ὁ Σαγρέδος παρακαλεῖ, ὅπως ἡ ἀπόφασις ληφθῇ, ὑπὸ τοῦ Δονάτου Γριόνη συμβούλου καὶ δύο ἐκ τῶν ταμιῶν κατὰ τὴν κρίσιν των. Ἐὰν δὲ καὶ πάλιν αἱ γνώμαι διαμοιρασθῶσι, τότε νὰ ἀποφασίσωσιν οἱ μέλλοντες νὰ κατέλθωσι νέοι δούξ καὶ σύμβουλοι.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τὸ Μεῖζον Συμβούλιον διέταξεν, ὅπως ἡ ἀπόφασις ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Βενεδείκτου καὶ τοῦ Δονάτου Γριόνη συμβούλων καὶ ἑνὸς τῶν ταμιῶν ὡς ἀντικαταστάτου τοῦ δουκὸς κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἀπόφασις νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν παρακλήτων. (Γερουσίας, 1352, Ἀπριλίου 28.

Fo 16r Millesimo trecentesimo LII, die XXVIII Aprilis.

Capta. Cum pro parte uiri nobilis Nicolai Sagredo de Candida exhibita fuerit quedam peticio in forma subsequenti, ducali benignitate, eiusque honorabili et sapienti consilio, cum omni reuerencia exponit uir nobilis Nicolaus Sagredo de
5 Candida fidelis uester, quod in $\frac{O}{M} \frac{C}{III}$ XLVIII mensis Februarij, die VII indictione nona, lata fuit quedam sententia per nobilem uirum ser Marinum Grimani, tunc Ducham, et eius consilium in favorem Communis, et dicti Nicolai super quadam divisione fienda inter territorium, et jura communis pro casali Scallavi, et pheudi ser Marci Gradonico, et ser^{is} Michaelis Cornario, set super executione eiusdem
10 sententie preffatus ser Marinus Grimani tunc Ducha, et nobilis uir ser Marcus de Molino, et ser^{is} Marinus Mauroceno et^{is} consiliarij fuerunt de tribus diuersis opinionibus; dum^{us} autem hoc negocium deductum fuisse ad Duchale Dominij, ipsa Ducalis prouidencia, ordinauit, quod nobilis uir ser Donatus Grioni tunc futurus consiliarius^{us} deberet in aduentu suo audire oppiniones predictas, et illa
15 oppinio, cui se^{us} adhereret, foret^{is} firma; si vero ipse ser Donatus concordari non

posset factum ipsum, duceretur ad consilium Rogatorum, deinde quid fieri non potuit, quia dictus ser Donatus non uenit ad tempus, ymo Ducham et consiliarij noui simul uenerunt; et illi qui sententiam tulerunt, recesserunt, et sic negocium remansit indiscussum, in grauissimum damnum dicti Nicolai Sagredo, qui tenet dictum casale Scalaui a Communi, pro quo soluit de affictu annuatim yperpera 20 cccxxv, et nullam ex illo utilitatem consequitur; quod quidem negocium eciam difiniri non potest per presentem Ducham pro parentela predicti ser Marci Grondonicho, et ser Johannes Benedicto alter consiliarius est infirmus taliter quod non potest uenire ad banchum. Quare suplicat reuerenter, quod Vestra Clemencia considerans labores grauissimos, et expensas, quas diu portauit et portat, digne 25 tur pro subuencione dicti ciuis uestri, ut a modo finis debitus huic facto imponatur, benignissime prouidere, ac committere predicto ser Donato Grioni consiliario, et duobus ex camerariis deinde, ut sententiam ipsam exequantur, sicut eis uel maiori parti iustum uidebitur. Si uero ipsi, uel maior pars concordēs esse non possent, sed essent trium oppinionum, ex nunc commissum sit Ducham et 30 consiliarijs futuris, ut audiant dictas oppiniones, et illa oppinio, ad quam dicti Ducham et consiliarij, uel maior pars se concordabunt, sit firma, committendo dicto ser Donato Griono, ut non recedat de Candia, donec factum receperit finem. Recordatur tamen, et supplicatur uestro Dominio, quod negocium non committatur consilio Rogatorum de inde pro nonnullis rationabilibus causis que dici 35 possint, notificando uestro Dominio, quod nimis grave, et intollerabile foret ei expectare Ducham et consiliarios ituros pro tempore messium appropinquantium et pro alijs suis agendis. Si uero modus predictus non uidetur uestro Dominio obseruandus, provideat Duchalis sapientia per illum modum, qui sibi melius uidebitur. Qua quidem petitione intellecta, consultum fuit, et captum, quod mandetur 40 ser Johanni Benedicto, et ser Donato Grioni consiliarijs Crete quod simul cum uno ex camerarijs Crete, subrogando loco Ducham Crete, examinent dictam sententiam, et super executione ipsius terminent illud, quod maiori parti eorum uidebitur esse iustum, faciendo suo posse de dando expeditionem negocio, ne partes ulterioribus laboribus, uel expensis fatigentur, et quia dicitur ser Johannem Benedicto non esse in tali statu persone, quod possit ire ad loca contenta in sententia, et superesse examinationi predictae, ordinetur, et scribatur eis, quod si infra unum mensem post presentationem nostrarum litterarum dictus ser Johannes fuerit in statu, quod possit ire, et exequi nostrum mandatum, bene quidem; sin autem predicti reperirentur trium diversarum oppinionum, debeant dicte oppiniones 50 duci ad consilium Rogatorum deinde. Et illa oppinio, que habuerit plures ballotas, habens maiorem partem consilij, firma et debeat executioni mandari; in casu

autem, quo presentes littere nostre non presentarentur ad tale tempus, quod dicti consiliarij et camerarij possent expedire factum, antequam Ducha et consiliarij
 55 noui illuc aplicuerint, ex nunc dicta cognicio et terminacio intelligatur, et sit
 commissa dictis Duche, et consiliarijs futuris, cum condicionibus et modis omni-
 57 bus quibus erat commissa predictis.

3

Ὁ ἐκλεγῆσόμενος ρέκτωρ Χανίων ἐκλέγεται διὰ τεσσάρων ψηφοφοριῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐπικυ-
 ροῦται χωριστά. Ὁ λαμβάνων τὰς πλειοτέρας ψήφους διορίζεται, ἐὰν ὁμῶς οὐδεὶς ἔλαβε τὴν
 βάσιν, τότε οἱ δύο ὑπερψηφίσαντες διανέμονται ἐξ ἴσου τὰς ψήφους τοῦ τρίτου. 1353, Ἀπριλίου 4.

F^o 21to Millesimo trecentesimo LIII. Indictione VI^a, die IV Aprilis.

Capta. Quod rector Canee fiendus per duos annos sequentes fiat per quatuor
 manus electionum approbando omnes electos ad unum ad unum; et ille qui
 habuerit plures ballotas, habendo maiorem partem consilii sit firmus. Et si nullus
 5 transiret medietatem consillij, illi duo, qui habuerint plures ballotas, uadant unus
 per medium alterius. Et siquis eligeretur per tres manus electionum, uel duo eli-
 gerentur per duas manus, ita quod essent tantum duo electi, uadant unus per
 medium alterius. Et siquis eligeretur per quatuor manus sit firmus. Et ista additio
 9 salarij soluatur deinde, sicut soluitur salarium. Et est capta per consiliarios et XL.

4

Ἐπίσης καὶ ὁ δούξ Κρήτης ἐκλέγεται διὰ τεσσάρων ψηφοφοριῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐπικυροῦται
 χωριστά. Ἐκλογή ὁμῶς μὴ συμφωνοῦσα πρὸς τὰ διατεταγμένα κατὰ τὸ 1349, δὲν δύναται νὰ
 ἐπικυρωθῇ. Ἐπίσης ἀνεφύη διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογήν συμβούλων ἐὰν δηλαδὴ συμφώνως
 πρὸς τὸ καπιτουλάριον ἢ ἐκλογή αὐτῶν δεόν νὰ ἐνεργεῖται δις ἢ ἅπαξ. Ἀπεφασίσθη ἅπαξ. 1354,
 Ἰανουαρίου 15.

F^o 33to Millesimo trecentesimo LIII. Indictione VIII^a, die XV Januarij (M. V.)

Cum Ducha Cretensis fieri debeat per quatuor manus ellectionum, et appro-
 bari electi ad unum ad unum, et illi qui haberet plures ballotas esset firmus, et
 si nullus transiret, illi duo qui haberent plures ballotas irent unus per medium
 5 alterius, et forent electi ser Johannes Gradonico et ser Zacharias Contareno et
 ser Johannes Fuscari duplus; et inventum fuerit, quod ser Zacharias Contareno
 non poterat, et sic remanebant electi solum ser Johannes Gradonico, et ser Johan-
 nes Fuschari, et determinatum esset per Dominum et consiliarios, quod isti duo
 soli non debebant approbari, nisi fieret electio de alijs, adherentes in hac parte
 10 cuidam terminationi facte per maius Consilium in 1349. Et post hanc determina-
 tionem oriretur aliud dubium utrum scilicet fieri deberet adhuc due manus